

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/297/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112202805
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112202805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D. - Z. XX, zastúpený opatrovníčkou: JUDr. U. K., zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268, zastúpené advokátom: JUDr. Ladislav Mikluš, Stará Baštova 2, Košice, o zaplatenie 743,06 eur s príslušenstvom, o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.2.2013 č.k. 13C/2/2013-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného mení tak, že žalobca

je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 118,16,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, k rukám advokáta vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 33,54 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, k rukám advokáta vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie súd odôvodnil použitím § 96 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c) a § 150 O.s.p. a vecne tým, že listom zo dňa 22.08.2012 oznámil zástupca žalobcu späťvzatie návrhu v celom rozsahu, žiadal konanie zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Súd vyslovil, že nepriznáva náhradu trov konania podľa § 150 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si uplatnil trovy konania za právne zastupovanie vo veci advokátom. Súd je toho názoru, že náhrada trov za právne zastupovanie vo veci vedľajšieho účastníka advokátom tomuto neprináleží. V danom prípade súd spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom a nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združení na ochranu spotrebiteľa je okrem inej kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Ak je vedľajší účastník na strane žalovaného

zastúpený advokátom, nemožno mať za to, že právnenému zástupcovi vznikol nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť trov nemôže bez ďalšieho vyplývať len z toho, že návrh bol zamietnutý alebo vzatý späť. Súd je teda toho názoru, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie vo veľkom množstve sporov, do ktorých hromadne vstupuje) musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012, kde bol vyslovený právny názor, že automatické ustanovenie zástupcov z radov advokátov je mylné, nakoľko musí byť takto občianske združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľa samé schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach sám z podstaty svojej existencie. V danom prípade súd konštatuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka vo veci je nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navyše v danej veci súd ani meritórne nekonal, navrhovateľ vzal návrh späť pred vypočutím účastníkov vo veci.

Proti tomuto rozhodnutiu výslovne proti výroku, ktorým nebola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobcovi uloží povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v celkovej výške 118,16 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, k rukám právneho zástupcu. Odvolateľ poukázal na to, že súd konanie o žalobe zastavil na základe späťvzatia bez toho, aby žalovaný zaplatil žalovanú sumu, teda žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Odvolateľ citoval § 93 ods. 4 O.s.p. a právo na náhradu trov konania priznáva aj právna veda. Trovy konania vedľajšieho účastníka boli vynaložené v súvislosti s ich procesným postojom vo veci a tento procesný postoj (námietka premlčania) by bol spôsobilý privodiť spotrebiteľovi vo veci úspech za predpokladu, že by žalobca bezdôvodne svoj návrh nevzal späť. Odvolateľ dôvodil poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co 356/2012. Je v súlade so záujmom na zvýšení ochrany spotrebiteľa, aby nedôvodne podané žaloby boli vzaté späť čo najskôr a tento cieľ sa dosahuje jedine kvôli právnenému zastúpeniu vedľajšieho účastníka a hrozby zvýšených nákladov pre žalobcu. Odvolateľ citoval čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 7 ods. 1 a ods. 2 Smernice rady 93/13EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V danom prípade ide o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Vedľajší účastník právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a v dôsledku ktorého pre neúspech vo veci žalobca berie späť návrh na začatie konania a preto nejde o nadbytočný úkon. Vyjadrenie vo veci nie je iba administratívna záležitosť, nebolo paušálne, ale nevyhnutne tomu predchádza právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúci individuálne a konkrétne okolnosti každého prípadu. Právnu činnosť členovia združenia nevykonávajú, lebo nemajú na to potrebné odborné znalosti, aby sa vyrovnali silnej advokátskej kancelárii. Občianske združenie nemalo a nemá vo svojich radoch osoby s odborným právnym vzdelaním, nezamestnávalo a nezamestnáva takéto osoby. Vedľajší účastník je riadnym účastníkom a v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a O.s.p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania. Právo na zastúpenie právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009. Na podporu svojich názorov poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 63/2012 zo dňa 19.7.2012, nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 2257/08 zo dňa 7.7.2009. V danom prípade činnosť vedľajšieho účastníka bola v súlade s účelom súdneho konania. Vedľajší účastník citoval z viacerých rozhodnutí: rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co 172/2012, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co 200/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co 185/2012, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co 258/2012, 6Co 235/2012.

Žalobca a ani žalovaný odvolací návrh nepodali.

K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,24 Eur. Žalobca zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým

vzdelaním, má pritom možnosť využívať aj podporu ministerstva. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je potrebné posúdiť ako neúčelné a nadbytočné. Žalobca poukázal tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, jeho paušálnym vstupom do konania sa iba zbytočne navyšujú trovy konania. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012 a sp. Zn. 16Co/100/2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/35/2012 a sp.zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 110/2012 a 5Co 264/2012.

Opatrovníčka žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení ponechala rozhodnutie na úvahu súdu v závislosti od vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods.1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka zmeniť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal dňa 13.2.2012 na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 743,06 Eur s úrokom z omeškania 14,75 % ročne zo sumy 687,30 Eur od 1.5.2007 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Okresný súd Trnava vydal dňa 27.2.2012 platobný rozkaz č.k. 13Ro/16/2012-41, ktorým vyhovel návrhu v celom rozsahu, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk.

OZ právna pomoc vstúpilo do konania podaním doručeným súdu dňa 24.4.2012 ako vedľajší účastník na strane žalovaného a žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Vedľajší účastník na strane žalovaného podaním doručeným súdu dňa 16.8.2012 doručil odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom len citoval príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa neprijateľných podmienok na ochranu spotrebiteľa, v ktorom vôbec neuviedol, ktoré konkrétne zmluvné podmienky považoval za neprijateľné a z akého dôvodu, vzniesol námietku premlčania a zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 118,16 Eur za dva úkony právnej pomoci á 51,45 Eur a režijný paušál á 7,63 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a za vyjadrenie k žalobnému návrhu a súčasne oznámil súdu, aby súd pojednával v ich neprítomnosti.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.8.2012 zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, nakoľko žalobca nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Žalobca spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Žalobca sa vyjadril, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť mal súd reflektovať aplikáciou § 150 O.sp. Žalobca podporne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp.zn. 25C/58/2012, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/100/2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/36/2012 a sp.zn. 13Co/35/2012, Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 13C/14/2012, a iné.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie bolo zastavené.

V zmysle ods. 2 § 146 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody vhodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznaná náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. To neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Cit. ust. § 146 ods. 1 vyjadruje výnimku, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide teda o prípady kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ust. ods. 2 potom ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ktorý je výnimkou), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Podmienky pre aplikáciu vety druhej cit. ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v danom prípade splnené neboli, keďže k späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporcu.

S poukazom na vyššie uvedené, potom v danom prípade žalobca späťvzatím podanej žaloby z čisto procesného hľadiska, ktoré je v danom prípade potrebné zohľadniť, zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V dôsledku toho vznikla povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov vhodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pre to, aby bol žalobca, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

K argumentácii žalobcu, ktorú do svojho odôvodnenia prevzal aj prvostupňový súd a s ktorou sa odvolací súd nestotožňuje, je potrebné uviesť, vychádzajúc pritom aj z mnohých rozhodnutí odvolacích súdov, na ktoré vo svojom odvolaní poukázal vedľajší účastník, že nemožno akceptovať argumentáciu o neúčelne vynaložených trovách konania vedľajším účastníkom, pretože práve po vznesení námietky premĺčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu. Žalobca neuviedol žiaden dôvod späťvzatia

návrhu, preto nemožno z ničoho vyvodiť, že by dôvodom späťvzatia bolo správanie žalovaného (napr. v prípade splnenia žalovanej povinnosti). Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. K neúčelnosti trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne žalobcom v celom rozsahu vzatý späť, a teda sám zastavanie konania zavinil. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka žalobcu, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie žalobcu potom akoby vyplývalo, že žalobca môže byť v konaní zastúpený, žalovaný by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak žalobcovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods.4, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods.1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta. Odvolací súd ďalej dodáva, že v danom prípade nie je možné aplikovať ani ust. § 150 ods.2 O.s.p., nakoľko z dôvodovej správy ustanovenia § 150 ods.2 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008, vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprímerané, a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nešlo.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočíva v podmiene, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi..., 2. podľa § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu

tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne k náhrade trov konania vzniknutých právnu pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnu pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. V tejto veci došlo k takému vstupu do konania, ktorý odvolací súd nepovažuje, so zreteľom na uvedené, za neúčelný procesný úkon, a teda aj trovy tohto úkonu nie sú neúčelne vynaloženými trovami a odvolací súd ani iné neúčelné úkony právnej pomoci nezistil.

V zmysle ust. § 137 O.s.p. je súčasťou trov konania odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Pravidlá pre výpočet odmeny advokáta upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“). Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 118,16 Eur, vychádzajúc z hodnoty sporu 743,06 Eur odmena za jeden úkon predstavuje 51,45 Eur, v prvostupňovom konaní právny zástupca vykonal dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie žalobnému návrhu, k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 7,63 Eur, spolu 2 x 51,45 Eur, 2 x 7,63 Eur, t.j. 118,16,- Eur, podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 118,16,- Eur.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 33,54,- Eur ako odmenu za 1 polovičný (nemeritórny) úkon - odvolanie proti rozhodnutiu nie vo veci samej vo výške 25,73 Eur (1/2 z 51,45 Eur) + 7,81 Eur režijný paušál, podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), a § 16 ods. 3 vyhlášky.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.